

PARAULA I VIDA

Preguem amb la Litúrgia de les Hores

En aquestes setmanes està tenint lloc la presentació i difusió de la reedició de la Litúrgia de les Hores en llengua catalana, editada en quatre volums, i també se n'ha fet una edició abreujada en un sol volum, i una presentació per als nous mitjans de comunicació digitals. És una obra esperada, que ens arriba després d'una atenta revisió segons els criteris de l'Església, que ha estat preparada pels Delegats diocesans de Litúrgia de les Diòcesis amb seu a Catalunya, amb l'ajuda de tècnics diversos. Els Bisbes de Catalunya després de rebre el reconeixement de la Santa Seu, la proposem a tot el Poble de Déu perquè sigui la nostra pregària, font de la nostra vida espiritual, ja que és la pregària oficial de l'Església i gaudeix de gran estima.

La Litúrgia de les Hores és la pregària oficial de l'Església, l'*Ofici diví*, com l'anomena el Concili Vaticà II, que li va dedicar tot el capítol IV de la Constitució sobre *Litúrgia* (SC nn. 83-101). Allí s'hi recomana aquesta pregària que és obra de Crist i de l'Església, ja que Crist uneix a Ell mateix la completa comunitat humana, i l'associa al «cant d'aquest diví himne de

lloança, ja que la seva funció sacerdotal es prolonga a través de la seva Església, que, sens parar, lloa el Senyor i intercedeix per la salvació de tot el món no només celebrant l'Eucaristia, sinó també amb d'altres maneres, principalment recitant l'*Ofici diví*» (SC 83). I hem de tenir present que els salms que ens vénen proposats en la pregària de l'Església són també Paraula de Déu que ens ajuden a penetrar en el sentit més pregon de la Sagrada Escripura, i ens ajuden a «rumiar» l'obra salvadora del nostre Déu, ric en misericòrdia.

L'oració pública i comunitària del poble de Déu figura amb raó entre les principals missions de l'Església. Aquesta oració unànime de la comunitat és testimoniada pels Fets dels Apòstols i pels testimonis de la primitiva Església, que manifesten que els fidels solien dedicar-se a l'oració en determinades hores del dia. Aquestes oracions en comú a poc a poc es van anar configurant com un conjunt d'Hores. La Litúrgia de les Hores és el conjunt d'oracions (salmes, antífones, himnes, oracions, lectures bíbliques i altres) que l'Església ha organitzat per ser resades o cantades en determinades hores de cada dia: Laudes i Vespres, les més importants, i tam-

bé Ofici de Lectura, Hora entre dia i Completes. Tot el dia ve ritmat, així, pel contacte amb Déu, utilitzant no les pròpies idees o reflexions o sentiments, sinó els de l'Església, que respon a Déu amb les seves mateixes paraules revelades.

L'Ofici diví és part de la litúrgia, i com a tal, constitueix, amb la Santa Missa, la pregària pública i oficial de l'Església. És principalment oració de lloança i de súplica, oració que l'Església realitza amb Crist i alhora, la dirigeix a Crist. Posant ara de nou la Litúrgia de les Hores a l'abast de tothom, els Bisbes de Catalunya desitgem que sigui la font de l'espiritualitat de tots els membres del Poble de Déu, ja que «l'Ofici diví, com a pregària pública de l'Església és, a més, font de pietat i aliment de l'oració personal». Per això exhortava el Concili Vaticà II que: «en resar-lo, la ment concordi amb la veu, i per a aconseguir-ho millor adquireixin una instrucció litúrgica i bíblica més rica, principalment sobre els salms» (SC 90). Animem-nos a resar comunitàriament alguna Hora de pregària de l'Ofici abans de la missa parroquial, o en les trobades pastorals. En traurem gran fruit!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

L'Hospitalitat de Lourdes pelegrina a Meritxell

Els membres de l'Hospitalitat diocesana de la Mare de Déu de Lourdes que resideixen al Principat d'Andorra van pelegrinar el dia 10 de setembre al Santuari-Basilica de Meritxell per agrair a la Mare de Déu la seva protecció materna, sobretot durant el pelegrinatge anual a Lourdes. Ho van fer amb motiu de la celebració de la diada de la Mare de Déu de Meritxell, patrona del Principat. Mn. Eduard Salinas, Rector de la parròquia de La Massana, va presidir l'Eucaristia, en la que van concelebrar també el Rector del Santuari, Mn. Ramon Rosell, i Mn. Blai Fortuny. Els pelegrins van participar en l'Eucaristia fent l'ofertori del pa i del vi, i també del pendó que acompanya els pelegrins andorrans a Lourdes amb motiu del pelegrinatge diocesà anual, i signe identificatiu del grup. Els pelegrins andorrans van concloure que en la nostra vida, «Lourdes i Meritxell van de la mà».

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Pelegrinarem a Terra Santa

Aquesta setmana, un grup de fidels del nostre bisbat d'Urgell pelegrinarem a Terra Santa.

Hi ha persones que ens desaconsellen el pelegrinatge. I tenen els seus motius: la situació humana i social dels àrabs que viuen en territoris ocupats per Israel. La mateixa proximitat geogràfica amb els centres d'influència de l'Estat Islàmic. També hi ha motius ideològics per no anar-hi: algú pensa que és una manera de manifestar el desacord amb el procedir del govern israelià.

Per a molts analistes internacionals, l'estat d'Israel, les darreres dècades, està malbaratant el prestigi i admiració internacional que havia desper-

tat els primers anys de la seva existència. Aquests motius podrien desaconsellar fer el pelegrinatge. Amb tot, mantenim el pelegrinatge. Anirem a Terra Santa.

Primer, perquè en cap moment hem pretès fer un viatge a l'estat d'Israel o a les seves institucions, sinó pelegrinar als Sants Llocs, vinculats a la vida de Jesús i entrar en contacte amb les comunitats cristianes del país.

En segon lloc, perquè la seguretat està garantida, en la mesura de les possibilitats humanes. Tant els àrabs com els jueus respecten els santuaris i els pelegrins, atès que la seva presència els ajuda a viure.

I, sobretot, un tercer motiu que és fonamental: les comunitats cristianes de Terra Santa esperen que hi anem. Necessiten que hi anem des de les esglésies d'occident per manifestar-los la nostra solidaritat, que estem al seu costat, que ens dol profundament el maltracte que estan rebent, que estem amb ells.

En aquest sentit és de gran importància la visita que fem al Patriarcat i a la Custòdia Franciscana. El Bisbat d'Urgell i les comunitats cristianes del Principat d'Andorra ens sentim en comunió amb l'Església Mare de Jerusalem i els hi ho volem manifestar amb la nostra visita.

Mn. Ramon Sàries

PALABRA Y VIDA

Oremos con la Liturgia de las Horas

En estas semanas está teniendo lugar la presentación y difusión de la reedición de la Liturgia de las Horas en lengua catalana, editada en cuatro volúmenes, y también se ha realizado una edición abreviada en un solo volumen, y una presentación para los nuevos medios de comunicación digitales. Es una obra esperada, que nos llega después de una atenta revisión según los criterios de la Iglesia, que ha sido preparada por los Delegados diocesanos de Liturgia de las Diócesis con sede en Cataluña, con la ayuda de técnicos diversos. Los Obispos de Cataluña después de recibir el reconocimiento de la Santa Sede, la proponemos a todo el Pueblo de Dios para que sea nuestra oración, fuente de nuestra vida espiritual, ya que es la oración oficial de la Iglesia y goza de gran estima.

La Liturgia de las Horas es la oración oficial de la Iglesia, el *Oficio divino*, como la llama el Concilio Vaticano II, que le dedicó todo el capítulo IV de la Constitución sobre *Liturgia* (SC nn. 83-101). Allí se recomienda esta oración que es obra de Cristo y de la Iglesia, ya que Cristo une a Él mismo la completa comunidad humana, y la asocia al «canto de este divino himno de alabanza, ya que su función sacerdotal se prolonga a través de su Iglesia, que, sin cesar, alaba al Señor e intercede por la salvación de todo el mundo no sólo celebrando la Eucaristía, sino también con otras maneras, principalmente recitando el Oficio divino» (SC 83). Y debemos tener presente que los salmos que nos vienen propuestos en la oración de la Iglesia son también Palabra de Dios que nos ayudan a penetrar en el sentido más profundo de la Sagrada Escritura, y nos ayudan a «rumiar» la obra salvadora de nuestro Dios, rico en misericordia.

La oración pública y comunitaria del pueblo de Dios figura con razón entre las principales misiones de la Iglesia. Esta oración unánime de la comunidad es atestiguada por los Hechos de los Apóstoles y por los testigos de la primitiva Iglesia, que manifiestan que los fieles solían dedicarse a la oración en determinadas horas del día. Estas oraciones en común poco a poco se fueron configurando como un conjunto de Horas. La Liturgia de las Horas es el conjunto de oraciones (salmos, antifonas, himnos, oraciones, lecturas bíblicas y otros) que la Iglesia ha organizado para ser rezadas o cantadas en determinadas horas de cada día: Laudes y Vísperas, las más importantes, y también Oficio de Lectura, Hora entre día y Completas. Todo el día viene ritmado, así, por el contacto con Dios, utilizando no las propias ideas o reflexiones o sentimientos, sino los de la Iglesia, que responde a Dios con sus mismas palabras reveladas.

El Oficio divino es parte de la liturgia, y como tal, constituye, con la Santa Misa, la oración pública y oficial de la Iglesia. Es principalmente oración de alabanza y de súplica, oración que la Iglesia realiza con Cristo y al mismo tiempo, la dirige a Cristo. Al poner ahora de nuevo la Liturgia de las Horas al alcance de todos, los Obispos de Cataluña deseamos que sea la fuente de la espiritualidad de todos los miembros del Pueblo de Dios, ya que «el Oficio divino, como oración pública de la Iglesia es, además, fuente de piedad y alimento de la oración personal». Por ello exhortaba el Concilio Vaticano II que: «al rezarlo, la mente concuerde con la voz, y para conseguirlo mejor adquieran una instrucción litúrgica y bíblica más rica, principalmente sobre los salmos» (SC 90). Animémonos a rezar comunitariamente alguna Hora de oración del Oficio antes de la misa parroquial, o en los encuentros pastorales. ¡Sacaremos gran fruto!

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Canòlich Music Festival 2016, l'edició més propera als participants

La quarta edició del Canòlich Music Festival se celebrarà a la parròquia andorrana de Sant Julià de Lòria els dies 25 i 26 de novembre. Recupera els tallers per a joves relacionats amb la música i dos concerts cada nit. Els concerts i la multitudinària missa se celebraran en una carpa al Prat Gran, en un format innovador que incorporarà la dansa. Aquesta serà l'edició «més propera als participants», segons que va anunciar el Delegat de Joventut, Lluís Plana, en la presentació de l'edició als mitjans de comunicació, que es va dur a terme el matí del dimarts 13 de setembre a la Sala Rocafort del Centre de Congressos de Sant Julià de Lòria.

A la presentació també hi van assistir el Delegat d'Ensenyament i Rector de Sant Julià, Mn. Pepe Chisvert, i la Consellera Social del Comú de Sant Julià, Francesca Barbero Cáceres. Mn. Chisvert va posar en relleu que el festival cerca donar importància als joves i a la tasca de preparació que fan de l'esdeveniment, i també va ressaltar la transmissió de valors de l'Evangelí que significa el conjunt del festival, amb l'objectiu de formar els joves que han de crear

la societat del futur. La Sra. Barbero va explicar que enguany s'ha cercat ampliar el radi d'acció de les activitats, muntant la carpa al Prat Gran, amb més comoditats i amb més qualitat, i va valorar molt que el festival de música cristiana sigui un element de cohesió i dinamitzador de la parròquia en el que participen molts voluntaris i que posa el poble en la ment i l'acció de moltes persones més enllà de les fronteres d'Andorra.

Canòlich Music Festival començarà el divendres 25 de novembre a les 21.30 h amb dos concerts: el del grup ONE, sorgit precisament de les edicions anteriors i format per persones d'Andorra, i el d'Andy Hunter. El dissabte, la pregària començarà a les 10 del matí a l'església parroquial, portada per Kairoi, i més tard se celebraran el «Dona't a conèixer» —concurs de joves valors musicals— i el «Crist Xperience», amb tallers i l'Eucaristia, que serà animada pel cantautor Toño Casado. El fi de festa el faran Sal 150 i Kairoi, que enguany presentaran el seu nou disc al festival abans de fer la presentació oficial a Barcelona el mes de desembre.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

El consol per a una mare

El passatge de l'Evangelí de Lluç que hem escoltat (7, 11-17) ens presenta un miracle de Jesús veritablement grandios: la resurrecció d'un noi. I, malgrat tot, el cor d'aquesta narració no és el miracle, sinó la tendresa de Jesús vers la mare d'aquest noi.

Durant aquest Jubileu seria una bona cosa que, en passar el llindar de la Porta de la Misericòrdia, els pelegrins recordessin aquest episodi de l'Evangelí, esdevingut a la porta de Naïm.

Quan Jesús va veure plorar aquesta mare, ella va entrar en el seu cor! A la Porta Santa cadas-

cú hi arriba portant la seva vida pròpia, amb les alegries i sofriments, els projectes i els fracassos, els dubtes i les pors, per a presentar-los davant la misericòrdia del Senyor. Estem segurs que, a la Porta Santa, el Senyor s'hi acosta per a trobar-se amb cadascun de nosaltres, per a portar i oferir la seva paraula potent de consol: «No ploris» (v. 13).

Aquesta és la Porta de l'encontre entre el dolor de la humanitat i la compassió de Déu. Passant la Porta, nosaltres fem el nostre pelegrinatge dins la misericòrdia de Déu que, com al noi mort, repeteix a tots: «T'ho mano: «Jove,

aixeca't» (v. 14). A cada un de nosaltres ens diu: «Aixeca't!». Déu ens vol drets. Ens ha creat per estar drets. «Però, Pare, nosaltres caiem moltes vegades». «Vinga, aixeca't». Això és el que ens diu Jesús, sempre. En passar el llindar de la Porta Santa cerquem sentir en el nostre cor aquesta paraula: «Aixeca't!». La paraula potent de Jesús pot fer-nos aixecar i obrar en nosaltres també el pas de la mort a la vida. La seva paraula ens fa reviure, regala esperança, dóna pau als nostres cors cansats, obre una visió del món i de la vida que va més enllà del sofriment i de la mort. (Dimecres, 10 d'agost de 2016)

La Seu d'Urgell acull el 8 d'octubre la pregària de Taizé a Catalunya

Tot és a punt per a la cita del proper dissabte 8 d'octubre a La Seu d'Urgell: els joves —i no tan joves— amics de Taizé s'hi trobaran per a una pregària conjunta i per fer activitats de descoberta i reflexió. La X Trobada de grups de pregària de Taizé és una trobada oberta a totes les generacions. Taizé-Catalunya 2016 se celebrarà al Seminari Diocesà de La Seu d'Urgell, a partir de les 10 del matí i es clourà amb la pregària d'acció de gràcies que tindrà lloc el mateix dia a les 17.30 h a la Catedral de Santa Maria. Aquesta jornada és una iniciativa del Secretariat Interdiocesà de Joventut de Catalunya i Balears i diferents grups de persones properes a la Comunitat de Taizé. El període d'inscripció està obert.

Les darreres setmanes els grups de voluntaris ja s'han començat a organitzar per preparar les activitats previstes durant el dia: activitats de descoberta de

la bellíssima orografia del Pirineu, de la ciutat antiga medieval, de les accions que es duen a terme en l'àmbit de la solidaritat i l'economia sostenible. El dinar s'ha previst al Parc del Segre, amb el menjar que cadascú porti o bé a la cafeteria. Un dia en la natura, en comunió amb les persones que estimen Taizé.

La comunitat ecumènica de Taizé (Borgonya) reuneix al voltant de cent germans, catòlics i de diversos orígens protestants, procedents de més de trenta països. Només pel fet d'existir, la comunitat és un signe concret de reconciliació entre cristians dividits i entre pobles separats.

Alguns germans viuen en petites fraternitats a l'Àsia, a l'Àfrica i a l'Amèrica Llatina per ser testimonis de pau. La vida de la comunitat s'estructura entorn de la pregària comuna tres cops al dia, del treball manual o intel·lectual i de l'escolta i l'acompanyament

de les persones que s'hi reuneixen —majoritàriament joves— setmana rere setmana a llarg de l'any.

Influència a Catalunya

Des de fa molts anys, una llarga amistat uneix la Comunitat de Taizé i la realitat de l'Església catalana. Els anys seixanta ja hi van haver joves catalans que van freqüentar la Comunitat de Taizé, però va ser a partir dels anys vuitanta que el nombre va augmentar considerablement. A més, alguns germans catalans formen part de la comunitat.

Barcelona ha acollit en tres ocasions una trobada europea de joves, organitzada per la Comunitat de Taizé: el 1979, el 1985 i el 2000, any en què es van aplegar a Barcelona gairebé 80.000 joves acollits per les parròquies, les famílies i les comunitats religioses.

Urgell a les activitats de la Jornada Mundial de les Missions a Tarragona

El proper dilluns 3 de setembre s'inauguraran les activitats amb que se celebren els 90 anys de la Jornada Mundial de les Missions que tindrà a la seva seu a Tarragona. El Consell Nacional d'Obres Missionals Pontificies va decidir que l'Arxidiòcesi de Tarragona fos la seu principal de la jornada per a les diòcesis de Catalunya i fins al dia 15 d'octubre es faran diverses activitats culturals vinculades amb el món dels missioners i de les missions. El dimarts dia 4 s'inaugurarà l'exposició «Domund al descobert» en la que participen missioners d'arreu d'Espanya, i concretament, un missioner de la diòcesi d'Urgell, el P. Miquel Betbesé, amb el seu testimoni de vida i de fe. El dia 10, sota el títol «Catalunya missionera», se celebrarà una diada dedicada a compartir la tasca dels missioners i missioneres que, nascuts a Catalunya, han estat enviats a la missió *ad gentes*. A les 17 h se celebrarà una Eucaristia a la Catedral de Tarragona presidida per l'Arquebisbe de Tarragona i concelebrada pels Bisbes de Catalunya.

Confirmacions a La Portella

El dissabte dia 10, l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, va administrar el sagrament de la Confirmació a 12 joves de la parròquia de Sant Pe-

re de la Portella (Noguera). Concelebraren amb l'Arquebisbe, el Rector de la Parròquia, Mn. Alfons Velásquez; el Diaca Permanent que hi col·labora pastoralment, Mn. Antoni Baldomà i Mn. David Codina, i acompanyava els cants de la Coral Mn. Ramon Vila, rector veí de Castelló de Farfanya. Hi foren presents dues representants de l'Ajuntament.

AGENDA

- 1 octubre. Jornada de Formació de la FEMN a Aina (Canillo), fins al dia 2. / Pelegrinatge de les parròquies de la Vall d'Aran a Villefranche.
- 3 octubre. Acte de cloenda de 50 anys de l'Escola Sant Ermengol a Andorra la Vella. / Reunió d'Arxiprestos a la Casa del Bisbat (La Seu d'Urgell).
- 5 octubre. Inici del pelegrinatge a Terra Santa, organitzat per l'Arxiprestat de les Valls d'Andorra, fins al dia 13.
- 6 octubre. Inici del curs al Seminari Interdiocesà a Barcelona.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

3. ■ **Dilluns** (lit. hores: 3a setm.) [Ga 1,6-12 / Sl 110 / Lc 10,25-37]. Sant Francesc de Borja (Gandia 1510 - Roma 1572), prev. jesuïta; Lleida ciutat: els sants Àngels de la Guarda; sant Gerard o Grau, abat; santa Maria-Josepa Rosselló, fund.

4. □ **Dimarts** [Ga 1,13-24 / Sl 138 / Lc 10,38-42]. Sant Francesc d'Assís (1182-1226), iniciador del franciscanisme (OFM...), defensor dels llocs sants i patró dels ecologistes i els veterinaris; sant Petroni, bisbe; santa Àurea, vg.

5. ■ **Dimecres** [Dt 8,7-18 / Sl: 1Cr 29,10-12 / 2C 5,17-21 / Mt

7,7-11]. Tépores d'acció de gràcies i de petició; sant Froilà, bisbe de Lleó; sant Atilà, bisbe de Zamora; santa Carítina, vg.; santa Faustina Kowalska, vg. polonesa, apòstol de la Divina Misericòrdia.

6. ■ **Dijous** [Ga 3,1-5 / Sl: Lc 1,69-75 / Lc 11,5-13]. Sant Bru (Colònia 1035 - Squillace 1101), prev., retirat al desert de Chartreuse, fund. Cartoixans (Ocart); sant Emili, mr.; santa Fe, vg. i mr.; santa Maria Francesca de les Cinc Plagues, vg. franciscana.

7. □ **Divendres** [Ga 3,7-14 / Sl 110 / Lc 11,15-26]. La Mare de

Déu del Roser, commemoració de la victòria de Lepant (1571); Lleida: sants Àngels de la Guarda; sant Marc, papa (romà, 336).

8. ■ **Dissabte** [Ga 3,22-29 / Sl 104 / Lc 11,27-28]. Sant Simeó el Just, profeta; sant Demetri, mr.; santa Taïs, penitent.

9. ■ **Diumenge vinent**, XXVIII de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [2R 5,14-17 / Sl 97 / 2Tm 2,8-13 / Lc 17,11-19]. Sants Dionís, primer bisbe de París, i companys clergues, mrs. (s. III); sant Joan Leonardi (Lucca 1541 - Roma 1609), prev. fund.

Diumenge XXVII de durant l'any

COMENTARI

Si tinguéssiu fe com un gra de mostassa!

Habacuc, profeta poc conegut, es queixa: *Fins quan demanaré auxili i no m'escoltareu?* Llavors Déu li respon reclamant sobretot fe, que és l'auxili diví més gran.

El just viurà perquè ha cregut. La «vida» que el just viurà és la vida en plenitud que és el fruit de la fidelitat al Senyor amb actitud ferma de fe i esperança.

2 Tm és com el testament de Pau a les portes ja de la mort acomiadant-se del seu fill espiritual, Timoteu, a qui exhorta a *revifar la flama del do de Déu que portes en virtut de la imposició de les mans*. Perquè el «ministeri» és un do que cal constantment *revifar*.

Les tres qualitats —*fermesa, amor i seny*— (lligades al *do de Déu* —*carisma*—) les ha de tenir tot cristià, però més encara el qui és cridat *per la imposició de les mans* a ser com sant Pau *herald, apòstol i mestre de l'Evangelí*. Només així *suportarà els sofriments per l'Evangelí, el tresor valuós que li ha estat confiat*.

Després de dir Jesús que *cal perdonar al germà l'ofensa set vegades al dia*, llavors *els apòstols digueren al Senyor: «Doneu-nos més fe»; com avisant així que perdonar al germà l'ofensa set vegades al dia reclama molta fe*.

Jesús aclareix que no és qüestió de quantitat sinó d'autenticitat. *Només que tinguéssiu una fe menuda com un gra de mostassa!*

La fe, per *menuda* que sigui, és obertura a Déu Pare de Nostre Senyor Jesucrist que pel seu Esperit Sant treballa la nostra santificació.

La fe autèntica, per *menuda* que sigui, sempre és experiència de Déu que porta amb amor a buscar major experiència de Déu.

Tot reconeixent que el conreu i la vivència de la fe no ens dóna cap dret a vanaglòria.

Som servents sense cap mèrit: no hem fet altra cosa que complir el nostre deure.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura de la profecia d'Habacuc

(Ha 1,2-3;2,2-4)

Fins quan, Senyor, demanaré auxili i no m'escoltareu, cridaré: «Violència», i no em salvareu? Per què deixeu que vegi aquestes calamitats i contempli tantes penes? Tinc davant els ulls devastacions i violències; hi ha baralles i s'aixequen discòrdies. El Senyor em respongué: «Escriu una visió, grava-la sobre tauletes d'argila, que es puguin llegir corrents. És una visió per a un moment determinat, que aspira al seu terme, i no fallarà. Espera-la, si es retardava; segur que vindrà, no serà ajornada. «L'home d'esperit orgullós se sentirà insegur, però el just viurà perquè ha cregut.»

▶ Salm responsorial (94)

R. *Tant de bo que avui sentíssiu la veu del Senyor: «No endureu els vostres cors.»*

Veniu, celebrem el Senyor amb crits de festa, / aclamem la Roca que ens salva; / presentem-nos davant seu a lloar-lo, / aclamem-lo amb els nostres cants. R.

Veniu, prostrem-nos i adorem-lo, / ell és el nostre Déu, / i nosaltres som el poble que ell pastura, / el ramat que ell mateix guia. R.

Tant de bo que avui sentíssiu la seva veu: / «No endureu els cors com a Meribà, / com el dia de Massà, en el desert, / quan van posar-me a prova els vostres pares, / i em temptaren, tot i haver vist les meves obres.» R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu (2Tm 1,6-8.13-14)

Estimat, et recomano que procuris revifar la flama del do de Déu que portes en virtut de la imposició de les meves mans. L'Esperit que Déu ens ha donat no és de covardia, sinó de fermesa, d'amor i de seny. Per tant, no t'avergonyeixis ni del testimoni que donà el nostre Senyor ni de mi, que estic empresonat per ell; tot el que has de sofrir juntament amb l'obra de l'evangelí, suporta-ho amb la fortalesa que Déu ens dóna. Tingues com a norma la doctrina sana que has escoltat dels meus llavis, i viu en la fe i en l'amor de Jesucrist. El tresor que t'ha estat confiat és valuós. Guarda'l amb la força de l'Esperit Sant que viu en nosaltres.

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Lluc (Lc 17,5-10)

En aquell temps, els apòstols digueren al Senyor: «Doneu-nos més fe». El Senyor els contestà: «Només que tinguéssiu una fe menuda com un gra de mostassa, si dèieu a aquesta morera: «Arrenca't de soca-rel i planta't al mar», us obeeiria. Suposem que algú de vosaltres té un esclau llaurant o pasturant el ramat. Quan ell torna del camp, li diu mai que entri de seguida i sigui a taula? No li diu, més aviat, que prepari el sopar, que estigui a punt de servir-vos mentre mengeu i beveu, i que ell menjarà i beurà després? I quan l'esclau ha complert aquestes ordres, qui ho agraeix? Igualment vosaltres, quan hauréu complert tot allò que Déu us mana, digueu: «Som servents sense cap mèrit: no hem fet altra cosa que complir el nostre deure.»

▶ Lectura de la profecia de Habacuc

(Hab 1,2-3;2,2-4)

¿Hasta cuándo, Señor, pediré auxilio sin que me oigas, te gritaré: ¡Violencia!, sin que me salves? ¿Por qué me haces ver crímenes y contemplar opresiones? ¿Por qué pones ante mí destrucción y violencia, y surgen disputas y se alzan contiendas?

Me respondió el Señor: Escribe la visión y grábala en tablillas, que se lea de corrido; pues la visión tiene un plazo, pero llegará a su término sin defraudar. Si se atrasa, espera en ella, pues llegará y no tardará.

Mira, el altanero no triunfará; pero el justo por su fe vivirá.

▶ Salmo responsorial (94)

R. *Ojalá escuchéis hoy la voz del Señor: «No endurezcáis vuestro corazón.»*

Venid, aclamemos al Señor, / demos vítores a la Roca que nos salva; / entremos a su presencia dándole gracias, / aclamándolo con cantos. R.

Entrad, postrémonos por tierra, / bendiciendo al Señor, creador nuestro. / Porque él es nuestro Dios, / y nosotros su pueblo, / el rebaño que él guía. R.

Ojalá escuchéis hoy su voz: «No endurezcáis el corazón como en Meribá, / como el día de Masá en el desierto; / cuando vuestros padres me pusieron a prueba / y me tentaron, aunque habían visto mis obras.» R.

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a Timoteu (2Tm 1,6-8.13-14)

Querido hermano:

Te recuerdo que reavives el don de Dios que hay en ti por la imposición de mis manos, pues Dios no nos ha dado un espíritu de cobardía, sino de fortaleza, de amor y de templanza. Así pues, no te avergüences del testimonio de nuestro Señor ni de mí, su prisionero; antes bien, toma parte en los padecimientos por el Evangelio, según la fuerza de Dios.

Ten por modelo las palabras sanas que has oído de mí en la fe y el amor que tiene su fundamento en Cristo Jesús. Vela por el precioso depósito con la ayuda del Espíritu Santo que habita en nosotros.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 17,5-10)

En aquel tiempo, los apóstoles le dijeron al Señor: «Auméntanos la fe.»

El Señor dijo: «Si tuvierais fe como un granito de mostaza, diríais a esa morera: «Arráncate de raíz y plántate en el mar», y os obedecería. ¿Quién de vosotros, si tiene un criado labrando o pastoreando, le dice cuando vuelve del campo: «Enseguida, ven y ponte a la mesa»? ¿No le diréis más bien: «Prepárame de cenar, cíñete y sírveme mientras como y bebo, y después comerás y beberás tú»? ¿Acaso tenéis que estar agradecidos al criado porque ha hecho lo mandado?

Lo mismo vosotros: cuando hayáis hecho todo lo que se os ha mandado decid: «Somos siervos inútiles, hemos hecho lo que teníamos que hacer.»